

[Kurt Hansen.]

sætte sig ind i, nemlig hjemsendelsen af menig H. J. Johansen fra Antvorskov kaserne. Set ud fra mit synspunkt har denne sag principiel karakter, og det har den på den måde, at man også i minavisen i dag kan læse artikler om, hvordan der på forskellige tjenestesteder sker nogle omrokeringer, således at man ikke får for mange aktive talsmænd.

Nu er det sådan, at de værnepligtiges forretningsudvalg meget kraftigt har taget afstand fra den hjemsendelse, der er sket af menig H.J. Johansen, bl.a. udtrykker de i et brev til forsvarsministeriet, at forretningsudvalget finder det betænkeligt at hjemsende en menig, der efter obligatoriske lægeundersøgelser på sessionen er blevet erklæret ubetinget tjenstdygtig, som har forrettet 7 måneders tjeneste på lige fod med sine kammerater, og som efter testen har fået påtegnet »Meget tilfredsstillende med hensyn til forhold i tjenesten«. For mig at se er der, som jeg har udtrykt det i begrundelsen for mit spørgsmål, nogle meget tvivlsomme forhold i denne hjemsendelse, ikke mindst mener jeg, at der i relation til PBH 8-8 er sket nogle omgælder, som, hvis det er en linje, der bliver fortsat, betyder, at der er åbnet for en massiv hjemsendelse af værnepligtige talsmænd, der er for aktive i deres talsmandsvirke og dermed ikke har tilstrækkelig mulighed for at tilgodese egne interesser, og når jeg siger egne interesser, mener jeg de værnepligtige i forsvarets interesse.

Jeg mener altså, der er sket nogle omgælder i forbindelse med denne sag, som trænger til at se dagens lys, således at det i hvert fald ikke gentager sig.

Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål: kan ministeren garantere for, at der ikke sker lignende omgælder af bestemmelserne?

Forsvarsministeren (Orla Møller):

På det sidste tillægsspørgsmål kan jeg svare ganske kort: sådan noget kan man ikke garantere for, men én ting kan jeg garantere for, og det er, at skulle der ske en eller anden situation, der ligner denne her, vil den naturligvis blive undersøgt.

Den talsmand, der her er tale om, mente ikke, at beslutningen om hans hjemsendelse var i overensstemmelse med de gældende regler, og derfor har han i henhold til bestemmelserne i lov om talsmænd og klageadgang for

menige indsendt en klage over afgørelsen til forsvarsministerens klageudvalg. Dette klageudvalg består af en civil kommitteret som formand, en auditør og en tjenstgørende militærperson, og de har i henhold til loven beføjelse til enten at afvise sagen i tilfælde, hvor klagen uden nærmere undersøgelse kan ses at være ganske ubegrundet, eller oversende sagen til andre myndigheder, hvorunder klagen henhører, eller – og det er det, der bliver tilfældet her – at foretage en nærmere undersøgelse, herunder afhøring af klageren, og indhentelse af udtalelser fra militære myndigheder.

Jeg har fået oplyst, at klageudvalget har iværksat en undersøgelse af sagen, og når denne undersøgelse er afsluttet, afgiver udvalget en indstilling til mig til brug for min afgørelse i sagen.

Før denne indstilling foreligger, finder jeg imidlertid ikke anledning til at vurdere sagen. Klageren vil til sin tid blive underrettet om min afgørelse, og såfremt sagen skulle gøre det ønskeligt at overveje de gældende bestemmelser og praksis på området, vil jeg tage dette op. Det spørgsmål vil også blive drøftet med de meniges talsmænd.

Kun to korte bemærkninger til sidst. For det første: jeg personlig ønsker aktive talsmænd, ellers er der ikke ret meget ved at have den ordning. For det andet: denne sag har også en principiel karakter, og derfor er den blevet behandlet med al mulig alvor fra min side.

Kurt Hansen (VS):

Nu er det jo et godt stykke tid siden, den hjemsendelse rent faktisk er sket, og efter min vurdering forholder det sig sådan, at de undersøgelser, der er i gang, er temmelig langtrukne. Kravet fra de menige på Antvorskov kaserne har været, at den værnepligtige hjemsendte talsmand blev genindkaldt, og det er forsvarsministeren nok ikke uvidende om. Jeg synes ikke, at der skulle være noget som helst til hinder for, at man øjeblikkelig tog det skridt og genindkaldte den menige værnepligtige, for sagen er jo, efter det jeg refererede til i PBH 8-8, at man ganske klart siger, at »ved bedømmelsen af sådant personel bør dette forhold tillægges betydelig vægt, således at man undlader at kassere de værnepligtige for legemsfejl, sygdomme m.v., som også var kendt for sessionen, og som i øvrigt ikke stiller sig hindrende for de pågældendes deltagelse i garnisonstjenesten.